

הא יייל הקורא

כתב-עת לענייני תרבות ואקטואליה

<http://www.haayal.co.il/story?id=1739>

בנות המשעא"ז נגד 2,000,000 גברים

חברה וכלכלה / גיל רונן (שבת, 03/01/2004 שעה 19:38)

דור חדש של מנהיגים רוחניים קם לעם בציון. את מקומם של המטיפים מפעם תפסה חבורת נשים עם אידיאולוגיה של שליטה נשית ודיכוי הגבר. הן נלחמות להפלת ה"פטריארכיה" והשמדת מוסד המשפחה כפי שאנו מכירים אותו.

לפני 2000 שנה גלה ממולדתו העם היהודי והתפזר על פני התבל. הפטריארכיה של אבותינו התמוטטה, כי אין מקום לגברים גאים וחזקים בגולה, והוחלפה במטריארכיה. את מקומו של אב המשפחה החזק תפסה האמא הכל-יכולה. הגברים – במיוחד בגלות אשכנז הקשה – סיגלו לעצמם הרגלים של כניעות, הנשים הפכו לעריצות.

לפני קצת יותר ממאה שנה התחיל העם תלוי-האם הזה לטפטף בחזרה לארצו הישנה. מנהיגים ואידיאולוגים אמרו לו שהוא צריך להילחם, אז הוא נלחם. המלחמה היא עניינם של הגברים, ובזכותה הפכה החברה הישראלית למיליטריסטית ומעריצת-גבריות, למשך תקופה. אבל אופי שנרכש ב-2000 שנה לא משנים במאה שנים. ברגע שנדמה היה שתמה הלחימה הקשה והחל עידן השלום, ברגע שהאידיאולוגים הציוניים הזדקנו והאידיאולוגיה עצמה כבר נראתה מיושנת, שבו סימני הרפיסות העתיקים וצפו מעלה.

דור חדש של מנהיגים רוחניים קם לעם בציון. את מקומם של המטיפים מפעם תפסה חבורת נשים עם אידיאולוגיה של שליטה נשית ודיכוי הגבר. גם את האידיאולוגיה עצמה – שילוב מרושע ואבסורדי במיוחד בין הטפה מרקסיסטית למלחמת מעמדות לבין מנטליות של "בלבוסטה" אשכנזית – רקחה, לא במקרה, חבורת נשים יהודיות בארה"ב, והיא אומצה בחום ע"י אחיותיהן בציון. האופי החלש ממילא של הגברים היהודיים והתבטלותם מול נשים אסרטיביות הפך את כיבוש עמדות הכוח בישראל לקל במיוחד. כך קמה חבורה שאקרא לה המשעא"ז, על פי ראשי התיבות של שמות הבולטות שבמנהיגותיה – מרב (מיכאלי), שלי (יחימוביץ'), עדנה (ארבל), אושרת (קוטלר) וזהבה (גלאון).

את מרב מיכאלי יצא לי להכיר מקרוב, כמי ששירת איתה בגלי צה"ל והיה מיודד עם החבר שלה דאז, ארז טל. את זהבה גלאון הכרתי בתקופה בה היתה פעילה בתנועת רצ, ואני הייתי עיתונאי צעיר שהסתייע בח"כים שריד וצוקר בכדי להקים ארגון מתנדבים שנקרא "אור אדום". בזמן האחרון שוב נוצר בינינו קשר, אם אפשר לקרוא לזה כך. את יחימוביץ', קוטלר וארבל אני מכיר רק דרך אמצעי התקשורת.

חמש הנשים האלה הן רק חלק מהקצה של הפירמידה, כמובן. חברות במשעא"ז עוד הרבה נשות-תקשורת, פוליטיקאיות ומשפטניות – כמו גם שוטרות, עובדות סוציאליות, אקדמאיות, נשים מתחומים מקצועיים אחרים, וסתם נשים. המאחד אותן, כאמור, זו האידיאולוגיה הפמיניסטית – אידיאולוגיה אשר הקשר בינה לבין זכויות נשים הוא כמו הקשר בין הקומוניזם לזכויות עובדים. מי שמעמיק קצת בקריאה אודות הפמיניזם יגלה כי הפמיניסטיות כלל לא נלחמות בעד זכויות נשים. הן נלחמות למען הפלת ה"פטריארכיה" והשמדת מוסד המשפחה כפי שאנו מכירים אותו, והן משוכנעות

כי כך יביאו גאולה לעולם. הגברים, בעיניהן, הם האויב. כל זמן שיש גברים, יש מבחינתן סיבה למלחמה, וכמו אצל פעילי תנועות השמאל שקדמו לפמיניזם, הן רואות בחדירה לעמדות השפעה הזדמנות להגשמת מאווייהן האידיאולוגיים. עיתונאית פמיניסטית היא קודם כל פמיניסטית ורק אחר כך עיתונאית. פרקליטה או שוטרת פמיניסטית היא קודם כל פמיניסטית ורק אחר כך פרקליטה או שוטרת. המחויבות לאתיקה מקצועית ולחוק משנית עבורן, לעומת הנאמנות למלחמת המינים.

כתוצאה מעליית המשעא"ז (שחלה במקביל להתעצמות הפמיניזם בשאר העולם המערבי), אנו חשופים מזה כ-20 שנה למסע תעמולה של שנאה ושטיפת מוח אנטי-גברית שלא היה כדוגמתו בתולדות האנושות. בכל מקום שתפנה תראה סרטים, **פירסומות**, תוכניות טלוויזיה, מודעות, ידיעות עיתונאיות, ומחקרים הלועגים לגברים ומציגים אותם כיצורים ניאנדרטליים, סוטים, אלימים, ומגוחכים. אין יותר גיבורים גבריים. מאות החיילים שנהרגים על משמרת המולדת מקבלים ידיעה קטנה בעיתון ואיזכור חולף במהדורת החדשות. רק נשים מוצגות כיום כגיבורות תרבות. חיילת אחת נהרגה בעת מילוי תפקיד קרבי מאז תחילת המלחמה הנוכחית: היא קיבלה כותרת ענק ב"ידיעות אחרונות", שלא הזכירה כלל את החייל שנהרג ביחד איתה באותה תקרית. פה ושם יש בעיתונים תמונות קטנות של חיילינו בחזית יש"ע. אבל רק מוויקי כנפו, שנבחרה ע"י המשעא"ז להוביל את המאבק למען זכותן של נשים גרושות לקבל קיצבה שמנה מבלי לעבוד, עשה עיתון "מעריב" כרזה צבעונית.

כמו האמהות והסבתות שלהן, אשר רדו באבות ובסבים שלנו באמצעות רגשי אשם "פולניים" בשטף בלתי פוסק של גניחות ואנחות שליווה את מלאכת הספונג'ה והכנת הגיוועץ, בתלונות ופקודות נרגנות, כך רודות בנות המשעא"ז בכולנו באמצעות מסע תעמולה הזוי, בלתי פוסק, אודות "אלימות גברית". מחקרים רבים קבעו כי נשים אינן פחות אלימות מגברים במערכות זוגיות, אבל את בנות המשעא"ז זה לא מעניין. מחקר של אוניברסיטת הארוורד קבע כי ישראל נמצאת במקום האחרון בעולם ברציחות נשים. כלומר, **הבעייה כמעט ואינה קיימת אצלנו**, והמקרים הספורים שמתרחשים פה בכל זאת מדי שנה קורים ברובם על רקע של קשיי קליטה חמורים, שיכרות, זנות ושאר תנאים סוציו-אקונומיים חריגים. זה לא מפריע לבנות המשעא"ז לבנות מסע תעמולה ארסי והרסני של רגשי אשמה, להעביר חוקים, ולהקים גופים שהפכו את חייהם של גברים במדינה הזאת לבלתי נסבלים.

דוגמה אחת היא ההנחיה שניתנה למשטרה ולפרקליטות ב-1998 לא ברור איך, ע"י מי ובאיזו סמכות – לעצור כל גבר שאשתו מגישה נגדו תלונה על אלימות ולהגיש נגדו כתב אישום. נצ"מ ד"ר פיני יחזקאלי מהמועצה לביטחון לאומי כותב בביטאון המשטרה את מה שכולנו יודעים ממילא: לפחות חצי מהתלונות הללו הן תלונות כזב, ועורכי הדין של נשים מתגרשות מייעצים להם להגיש תלונות כאלה כעניין שבשיגרה, בכדי לזכות ביתרון בבית המשפט בעת חלוקת הרכוש, קביעת המשמורת, והמזונות. בנות המשעא"ז יודעות את זה, וזה לא מפריע להן – להיפך. מבחינתן, כמה שיותר זוגות יתגרשו, כן ייטב. לאחרונה התפרסם מחקר המראה כי ישראל נמצאת במקום גבוה יחסית בטבלת הגירושין הבינלאומית. יו"ר הארגון הפמיניסטי "**משפחה חדשה**" אירית רוזנבלום הביעה בעקבות הפרסום סיפוק מכך שבישראל כבר אין רואים במשפחה "**מוסד מקודש**".

חלוקת העבודה ברורה: מרב, שלי, אושרת, ונשות-התקשורת האחרות מספקות חיפוי ארטילרי תעמולתי. זהבה גלאון וחברותיה מחוקקות חוקים. **ואילו עדנה ארבל והפרקליטות פועלות בשטח, ועוקפות גם את הכנסת וגם את השוטרים המקצועיים עם יוזמות לא-חוקיות, כמו "הצוותים להערכת מסוכנות", שאמורים לעמוד לרשותן של נשים מתלוננות בתוך תחנות המשטרה, אם וכאשר ימצא לכך התקציב.** היוזמות החדשות בדרך כלל מוצגות לציבור בחודשים אוקטובר ונובמבר, במסגרת "חודש המלחמה באלימות נגד נשים", במאמרים כמו מאמר זה באתר **IWoman**. מאמרים אלו נפתחים בסדרה של מספרים מעוררי רגשי אשם ונסגרים בבשורה על הגזירה החדשה. המאמרים מלווים דרך קבע בסטטיסטיקות מפוברקות לחלוטין, כמו זו שטוענת שבמדינת ישראל יש לא פחות מ-200,000 נשים מוכות, בזמן שעל פי הנתונים, בשנת 2000 היו בכל

המקלטים לנשים מוכות בישראל כ-700 נשים סה"כ (על פי המידע באתר עמותת ל.א.). אפילו אם על כל אשה מוכה במקלטים יש תשע שלא מגיעות למקלטים, הסטטיסטיקה הפמיניסטית מוגזמת עשרת מונים.

אז כמה נשים מוכות יש בישראל? אי אפשר לדעת. אחד החוקרים החתומים על [הסקר שקבע](#) כי בישראל יש 141,710 נשים מוכות שינה את המספר ל-50,000 (בלי לתת שום הסבר) [בראיון מאלף שנתן ל-Ynet](#) פחות משנה לאחר פירסום הסקר. הוא גם הסביר באותו ראיון – מסמך נדיר בכנותו – כי בניגוד לדעה המקובלת, בעיית האלימות במשפחה היא בכלל עניין של דינמיקות זוגיות ו"נטיות הסלמתיות", שאין לנתח אותה במונחים של מתעלל וקורבן (באמת – שווה לקרוא את הראיון הזה. הוא דוגמה מצוינת ונדירה למה שקורה כשחוקרים נוטשים לרגע את תכתיבי ה"פוליטיקלי קורקט" ואומרים דברי אמת).

הסקר האמור נערך ע"י מכון מינרבה לחקר בני נוער באוניברסיטת חיפה, וניתחתי את הבעייתיות הרבה שלו בעבר. אם הייתי צריך לזרוק מספר לאוויר, הייתי מעריך את מספר הנשים הסובלות מהתעמרות פיזית כרונית של בן הזוג בכ-2,000 או 3,000, מרביתן לא-יהודיות ו\או לא ישראליות ותיקות. אבל כאמור, המחקרים מלמדים אותנו שעל כל אשה מוכה יש גם אשה מכה, על כל גבר מתעלל יש אשה מתעללת, ובכלל, המציאות קצת יותר מורכבת מכפי שהפמיניסטיות היו רוצות שנאמין. יכול להיות שאשה שבעלה נתן לה אגרוף היא אשה טובה וכנועה שהפכה לשק החבטות של הבעל העריץ. יכול באותה מידה להיות שהאשה היא מניפולטורית אכזרית המתעללת בכל בני הבית כבר 20 שנה, שהיא גרמה לבת שלה להתאבד, והאגרוף הזה הגיע לה מזמן. בל נשכח שהפמיניסטיות עצמן מלמדות אותנו שהתעללות ואלימות אינן בהכרח עניין פיזי – ובזה הן צודקות לגמרי. אז כמה נשים מוכות יש? אף אחד לא באמת יודע. כמה גברים פגועי מניפולציות אכזריות יש? כמה אנשים רעים יש? כמה שקרנים יש?

יש סטטיסטיקות אחרות שמדאיגות אותי יותר. משום שהן מתעדות התעללות ממסדית ומאורגנת מגבוה. מדי שנה מוגשות בישראל כ-20,000 תלונות על אלימות במשפחה. המספר הזה נשאר יציב. פחות או יותר. כבר די הרבה שנים. מה שהשתנה זה אחוז התיקים שבהם מוגש כתב אישום. לעומת אלה שנסגרים בשל חוסר הוכחות, חשד לתלונת כזב וסיבות אחרות. על פי נתוני משטרת ישראל, בשנת 1995 הוגשו כתבי אישום בגין 49.7% מהתלונות במשטרה על אלימות במשפחה. בשנת 2001 כבר הפכו 88% מהתלונות לכתבי אישום. סביר להניח כי מתוך 12% התיקים שנסגרו, חלק גדול היו תלונות של גברים נגד נשים, וכי אחוז התלונות נגד גברים שנסגרו בלי כתב אישום שואף כיום לאפס. כך הופכת מערכת שקרים של סוקרים ותועמלניות לרדיפה של עשרות אלפי חפים מפשע.

בשנת 1995 נעצרו 690 אנשים בגין חשד לאלימות במשפחה. בשנת 2002 הגיע מספר המעצרים ל- 3,312 פי חמישה כמעט. אין עלייה מקבילה בסטטיסטיקה לגבי מספר נפגעי האלימות. מה זה אומר? זה אומר שבכל יום נעצרים בישראל בין חמישה לעשרה גברים סתם, בגלל שהמשטרה פוחדת פחד מוות מהשתדלנות הנשית, ובגלל שתחנות המשטרה ובתי המשפט שלנו הפכו לסניפים של נעמ"ת. בכל פינה במוסדות האלה – אפילו על מחשבי הקלדניות בבתי המשפט – תראו היום מדבקות של ארגוני הנשים, המצהירות הצהרה טריטוריאלית ברורה. נעמ"ת, ויצ"ו וגופים פמיניסטיים אחרים עורכים דרך קבע השתלמויות שטיפת-מוח וחינוך-מחדש לשופטים ולשוטרים, ופעילות הארגונים הללו מתקשרות בחופשיות לחוקרי משטרה ודורשות מהם להחמיר עם בעלים חשודים במקרים ספציפיים. בקצב הזה, אם נתבשר יום אחד שמשטרת ישראל החליפה את צבע המדים שלה לוורוד, אני לא אופתע.

המשעא"ז משגע את המדינה הזו, משפיל וקובר את גבריה, מפריד אבות מילדיהם, ומרושש אותם, דווקא בזמן שבו אנו זקוקים יותר מאי פעם למנהיגות, לרוח לחימה, לגישה גברית צבאית ובריאה שתוציא אותנו מהמדמנה הביטחונית והתוהו הערכי של זמננו. חייבים לעצור את חבורת הבנות האלה, ולהזיז אותן מעמדות ההשפעה שלהן. לא מדובר כאן רק בבזיון לעם הזה ולגברים שבו – מדובר על עניין שהוא בנפשנו. רק תבוסת המטריארכיה היהודית תבשר את סוף הגלות.

קישורים

1. [בקריאה אודות הפמיניזם](http://www.katzir.com/mcelroy/) - מאמרה של וונדי מקאלרוי
2. [פירסומות](http://www.ynet.co.il/articles/1,7340,L-2716873,00.html) - כתבה באתר Ynet
3. [נשים אינן פחות אלימות מגברים במערכות זוגיות](http://www.katzir.com/familism/usa_today.htm) - מאמר של גיל רונן
4. [הבעייה כמעט ואינה קיימת אצלנו](http://www.a7.org/article.php3?id=1227) - מאמרו של גיל רונן, באתר ערוץ 7
5. [כותב בביטאון המשטרה](http://www.police.gov.il/persumim/kitvey_et/01_187/06_187.asp) - מאמרו של נצ"מ פיני יחזקאלי
6. [IWoman](http://iwomen.msn.co.il/show_article.asp?article_id=84029) - מאמר על אלימות נגד נשים באתר
7. [אתר עמותת ל.א.](http://www.no2violence.co.il/Statistics/Statistics029.htm) - לחימה באלימות נגד נשים
8. [משפחה חדשה](#)

<http://www.newfamily.org.il>

9. [אין רואים במשפחה "מוסד מקודש"](#) - הארץ

<http://www.haaretz.co.il/hasite/pages/ShArt.jhtml?itemNo=348185>

10. [הסקר שקבע](#) - Ynet

<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-2223095,00.html>

- Ynet

11. [בראיון מאלף שנתן ל-Ynet](#)

<http://www.ynet.co.il/articles/1,7340,L-2737916,00.html>

12. [ניתחתי את הבעייתיות הרבה שלו בעבר](#) - מאמרו של גיל רונן באתר ערוץ 7

<http://www.a7.org/article.php3?id=1212>

<http://www.haayal.co.il/>

© כל הזכויות שמורות